

KORELACJA POMIĘDZY ATAKIEM NA OSOBĘ I WYKONYWANIEM PRZEZ TĄ OSOBĘ LUB JEJ BLISKIEGO KREWNEGO OBOWIĄZKU PUBLICZNEGO CZY SŁUŻBOWEGO

W artykule przeprowadzona została analiza i przedstawiono korelacje pomiędzy atakiem na osobę i wykonaniem przez tą osobę lub jej bliskiego krewnego obowiązku publicznego czy służbowego, omówiono cechy jego ustanowienia, jak również wniesione zostały propozycje poprawek do Kodeksu Karnego Ukrainy.

Słowa kluczowe: korelacja, atak, poszkodowany, obowiązek służbowy, obowiązek publiczny, wykonanie obowiązku, bliski krewny.

CONCEPT OF CONNECTION BETWEEN ASSAULT ON THE PERSON AND THE PERFORMANCE BY THAT PERSON OR HIS CLOSE RELATIVES OF SERVICE OR PUBLIC OBLIGATION

The article analyzes and outlines the features of communication between the attack on the person and the performance by such a person or his / her close relative of service or public obligation, typical features of its establishment are described and changes and amendments to the Criminal Code of Ukraine are proposed.

It was established that the use of the term «communication» the legislative model of crimes committed in connection with a person is service or public obligation refers to certain characteristics of objective and subjective aspects of these crimes.

Attempt on the person or his / her close relative, in connection with that persons service or public obligation can be qualified as a characteristics of the offense or the first string of a number of criminal attacks. In any case, these norms indicate the connection with the performance of service or public obligation.

The time of such crimes usually does not matter for the their qualification. Performing service or public obligation by the injured person or his / her close relative they can be committed and sometime after the relevant obligation. In some cases, the crime can be committed before the performance of the relevant service or public obligation by the person.

Key words: communication, attempt, victim, service obligation, public obligation, obligation performance, close relatives.

ПОНЯТТЯ ЗВ'ЯЗКУ МІЖ ПОСЯГАННЯМ НА ОСОБУ Й ВИКОНАННЯМ ЦІЮ ОСОБОЮ ЧИ ЇЇ БЛИЗЬКИМ РОДИЧЕМ СЛУЖБОВОГО АБО ГРОМАДСЬКОГО ОБОВ'ЯЗКУ

У статті проведено аналіз та окреслено особливості встановлення зв'язку між посяганням на особу й виконанням такою особою чи її близьким родичем службового чи громадського обов'язку, розглянуто особливості його встановлення та запропоновані зміни і доповнення до чинного Кримінального кодексу України.

Ключові слова: зв'язок, посягання, потерпілий, службовий обов'язок, громадський обов'язок, виконання обов'язків, близькі родичі.

Постановка проблеми та її актуальність. Актуальність досліджуваного питання зумовлена тим, що саме виконання особою свого службового чи громадського обов'язку та наділення її у зв'язку із цим певними повноваженнями обумовлює особливий кримінально-правовий захист вказаної категорії осіб та їх близьких родичів як можливих потерпілих від злочинів, які вчиняються у зв'язку з виконанням особою свого службового чи громадського обов'язку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання злочинів, які вчиняються у зв'язку з виконанням особою свого службового чи громадського обов'язку та встановлення зв'язку між посяганням на потерпілих у цих злочинах окремо в юридичній літературі не

M. Komarnytskyj
adiunkt katedry prawa
karnego
Narodowej Akademii
Spraw Wewnętrznych
(m. Kijów, Ukraina)

досліджувалося. У контексті розгляду їх як окремої складової при характеристиці зв'язку між посяганням на потерпілих від різних злочинів, зокрема, проти життя та здоров'я особи, проти авторитету органів державної влади, органів місцевого самоврядування чи об'єднань громадян, проти правосуддя у зв'язку з виконанням особою службового чи громадського обов'язку здійснено у роботах М. Бажанова, В. Борисова, С. Бородіна, О. Донченко, М. Загороднікова, О. Мандро, І. Міщук, В. Навроцького, А. Наумова, В. Осадчого, В. Сташиса, С. Шапченко, С. Яценко та інших науковців. Проте, незважаючи на наявність значної кількості наукових напрацювань, проблема встановлення зв'язку між посяганням на особу й виконанням такою особою чи її близьким родичем службового чи громадського обов'язку, залишається не дослідженою, а в юридичній літературі вказані питання висвітлені недостатньо.

Метою даної статті є встановлення особливостей зв'язку між посяганням на особу й виконанням такою особою чи її близьким родичем службового чи громадського обов'язку.

Виклад основного матеріалу. Використання у законодавчій моделі злочинів, які вчиняються у зв'язку з виконанням особою свого службового чи громадського обов'язку терміну "зв'язок" вказує на певні особливості об'єктивної та суб'єктивної сторони цих злочинів.

Посягання на особу або її близького родича, у зв'язку з виконанням цією особою службового або громадського обов'язку може виступати кваліфікуючою ознакою відповідного злочину (п. 8 ч. 2 ст. 115 КК) або є ознакою основного складу ряду злочинних посягань (ст.ст. 342-345, 347, 348, 350, 352 КК). Фактично про посягання у зв'язку з виконанням службового чи громадського обов'язку йдеться і в ряді статей Особливої частини КК, де відповідні терміни прямо не використовуються, а встановлена відповідальність за посягання на державних чи громадських діячів у зв'язку з їх державною чи громадською діяльністю (ст.ст. 112, 345-1, 346, 377, 398 КК).

У будь-якому випадку в даних нормах вказується на зв'язок із виконанням службового або громадського обов'язку. Вживання такого формулювання означає, що за цими нормами потрібно кваліфікувати посягання на особу або її близького родича, вчинене у зв'язку з тим, що: 1) ця особа виконала службовий або громадський обов'язок; 2) ця особа виконує службовий або громадський обов'язок; 3) ця особа вчинює дії спрямовані на виконання службового або громадського обов'язку; 4) ця особа повинна виконати службовий або громадський обов'язок в майбутньому. Отже, для кваліфікації таких злочинів, як правило, не має значення час його вчинення. Вони можуть бути вчинені як під час виконання потерпілою особою або її близьким родичем службового або громадського обов'язку, так і через деякий час після виконання відповідного обов'язку. В деяких випадках такий злочин може бути вчинений до виконання особою конкретного службового або громадського обов'язку.

Із суб'єктивної сторони сутність такого зв'язку утворюють специфічні внутрішні процеси, які відбуваються у психіці особи, яка вчинює посягання на особу або її близького родича у зв'язку з виконанням цією особою службового або громадського обов'язку. На змістовному рівні специфіка психічного ставлення (вини) щодо цього посягання полягає в тому, що особа: усвідомлює, що вона посягає на особу, яка виконує службовий або громадський обов'язок, чи її близького родича; передбачає, що її діяння призведе або може спричинити небезпеку для однієї із зазначених осіб; бажає настання таких наслідків або свідомо допускає їх настання. Водночас для кваліфікації за вказаними нормами не достатньо встановити зазначені ознаки інтелектуального та вольового моментів вини. Зв'язок якраз у тому і полягає, що винна особа повинна пов'язувати вчинення посягання з діяльністю особи чи її близького родича по виконанню службового або громадського обов'язку. Іншими словами, така діяльність повинна бути внутрішньою детермінантою вчинення посягання. Звідси й випливає, що обов'язковими елементами суб'єктивної сторони цих злочинів повинні бути певні елементи мотивації – зокрема, відповідні мотиви та мета.

Певні особливості кваліфікації злочинів, вчинених у зв'язку з виконанням особою свого службового чи громадського обов'язку є у випадках, коли злочинець, вчинюючи посягання, помилково вважає, що особа або її близький родич здійснює діяльність по виконанню службового або громадського обов'язку, і саме з цим пов'язує вчинення посягання.

Щодо кримінально-правової оцінки таких випадків А. Наумов зазначав у свій час, що якщо б ця обтяжуюча обставина посягань на особу у зв'язку з виконанням нею свого службового чи громадського обов'язку відносилась до об'єкта, то при кваліфікації таких випадків у зв'язку з юридичною нерівноцінністю об'єктів необхідно було б застосувати правило фактичної помилки (помилка в об'єкті) і кваліфікувати їх як замах на посягання у зв'язку з виконанням потерпілим службового або громадського обов'язку. Але, продовжував він, питання не тільки в тому, виконував чи ні потерпілий свій службовий або громадський обов'язок у дійсності, але і в характері мотиву поведінки злочинця. Тому, на його думку, помилка в об'єкті посягання не може змінити кваліфікації цих злочинів [1, с. 69].

Між тим, сутність підвищеної суспільної небезпечності таких злочинів вбачається в тому, що його вчинення заподіює шкоду додатковому об'єкту кримінально-правової охорони – суспільним відносинам, що забезпечують особі можливість виконувати службовий або громадський обов'язок. На наш погляд, така позиція є правильною. При цьому, на нашу думку, вона суттєво не зменшує ролі мотивів та мети для кваліфікації таких злочинів. Навпаки, вона підкреслює їх вирішальне значення. Адже, якщо злочинець умисно посягає на особу або її близького родича у зв'язку з виконанням цією особою службового або громадського обов'язку, хоча насправді вона не має ніякого відношення до виконання такого обов'язку, то, не зважаючи на це, таке діяння потрібно кваліфікувати з посиланням на відповідну норму Особливої частини КК України та ст. 15 КК (матеріальний склад злочину) або просто за такою нормою КК (формальний склад злочину).

Мотиви та мета не передбачені в диспозиції вказаних норм КК України. У зв'язку з цим виникає питання чи є їх встановлення обов'язковим для кваліфікації таких злочинів. Так, безпосередньо в диспозиції не вказується на відповідні мотиви та мету посягання на особу чи її близького родича у зв'язку з виконанням цією особою службового або громадського обов'язку. Проте це не означає, що зазначені елементи та ознаки, які утворюють зміст елементів суб'єктивної сторони є факультативними для юридичної конструкції розглядуваного різновиду посягань. У науці кримінального права досить давно є аксіомою, що обов'язковість або факультативність ознаки складу злочину не завжди пов'язується з описанням її у диспозиції статті кримінального закону. На думку багатьох учених, взагалі жодна диспозиція статті Особливої частини кримінального законодавства не містить описання всіх ознак відповідного складу злочину. Так, А. Н. Трайнін стверджує, що в статтях Особливої частини, як правило, не вказується на об'єкт злочину [2, с. 260-261]. В. М. Кудрявцев зазначає, що в диспозиції статті, як правило, описуються ознаки лише об'єктивної сторони злочину, та і то не у повному обсязі [3, с. 66]. На думку С. Д. Шапченка, в ній, як правило, передбачаються ті елементи та ознаки юридичного складу злочину, які надають даному злочину чи його різновидам якісної специфіки [4, с. 106]. Інші ж ознаки складу злочину, на думку цих та багатьох інших вчених, існують об'єктивно, незалежно від їх описання в диспозиції статті.

У законодавчій моделі розглядуваного різновиду посягань вказується не на певні мотиви та мету, а на зв'язок між посяганням і виконанням потерпілою особою чи її близьким родичем службового або громадського обов'язку. До того ж, на нашу думку, нема потреби у вказівці на відповідні мотиви та мету цих злочинів безпосередньо в диспозиції статті. Ми вважаємо, що будь-які мотиви або будь-яка мета, які детермінуються правомірною діяльністю потерпілої особи чи її близького родича по виконанню службового чи громадського обов'язку, можуть бути ознаками цих злочинів.

В юридичній літературі зазначається, що внутрішніми детермінантами розглядуваних різновидів посягань можуть бути найрізноманітніші мотиви. Зокрема, В. В. Сташис вважає, що можливі випадки, коли посягання на особу вчиняється у зв'язку з її службовою або громадською діяльністю, яка взагалі не зачіпає ні інтересів самого винного, ні інтересів його близьких (наприклад, особою керує почуття заздрощів) [5, с. 29]. А. Наумов виокремлює невдоволення такою діяльністю або бажання її припинити як мотиви таких злочинів [1, с. 75].

Аналіз матеріалів практики судів України показує, що одним із найбільш розповсюджених мотивів посягань на особу чи її близького родича у зв'язку з виконанням цією особою службового або громадського обов'язку є помста. У загальноприйнятому розумінні помста як акт поведінки являє собою заподіяння шкоди особою у відповідь на шкоду, заподіяну їй у минулому. Як видно, в основі цього визначення змісту мотиву помсти

лежить об'єктивний критерій – чи є заподіяна винній особі шкода злом із точки зору моралі і права. Уявляється, що таке розуміння помсти необґрунтовано звужує зміст цього мотиву як внутрішньої детермінанти вчинення посягання та будь-якого іншого злочину. Якщо винна особа вважає, що об'єктивно правомірне діяння потерпілої особи торкається його інтересів і сприймає таке діяння як образу і зло, то в основі його дій у відповідь, спрямованих на спричинення шкоди потерпілому, також можна вбачати момент помсти.

Не будь-яке умисне посягання з помсти особі чи її близькому родичу, що виконує службовий або громадський обов'язок, підлягає кваліфікації за вище зазначеними нормами КК. Питання про відмежування посягання, вчиненого з помсти, від посягання, вчиненого з помсти за виконання потерпілою особою чи її близьким родичем службового або громадського обов'язку, найчастіше виникає у випадках, коли між потерпілим та винним виникають особисті стосунки задовго до вчинення злочину. В таких випадках необхідно визначити, чи була помста результатом особистих взаємин між потерпілим і винним, чи потерпілому було заподіяно шкоду з помсти у зв'язку з виконанням службового або громадського обов'язку.

Аналіз судової практики показує, що, крім помсти, ще одним із найбільш розповсюджених мотивів посягання на особу чи її близького родича у зв'язку з виконанням цієї особою службового або громадського обов'язку визнається бажання припинити виконання службового або громадського обов'язку потерпілою особою або її близьким родичем. Це викликає проблеми при розмежуванні вказаного діяння з посяганням, вчиненим з метою приховати інший злочин або полегшити його вчинення.

Особливістю посягання, вчиненого з метою приховати інший злочин або полегшити його вчинення, є те, що потерпілою від нього може бути будь-яка особа, якій, на думку винної особи, відомо про вчинений злочин, або, яка здатна у будь-якій формі перешкодити вчинити злочин. Із цього випливає, що посягання з метою приховати інший злочин або полегшити його вчинення завжди вчинюється з побоювання винним, що потерпіла особа виконає службовий або громадський обов'язок, який полягає принаймні у створенні умов для запобігання, припинення або розкриття злочину. Однак, це не означає, що при посяганні, яке вчиняється з метою приховати інший злочин або полегшити його вчинення, завжди є зв'язок із виконанням потерпілою особою службового або громадського обов'язку. Так, немає зв'язку між посяганням і виконанням службового або громадського обов'язку у випадках, коли відсутнє як реальне виконання потерпілою особою або її близьким родичем службового або громадського обов'язку, так і вчинення цими особами дій спрямованих на виконання такого обов'язку в майбутньому.

Наведене вище дає підстави дійти наступних **ВИСНОВКІВ**:

1. Виконання особою свого службового чи громадського обов'язку та наділення її у зв'язку із цим певними повноваженнями обумовлює особливий кримінально-правовий захист вказаної категорії осіб та їх близьких родичів. Сутність підвищеної суспільної небезпечності таких злочинів вбачається в тому, що його вчинення заподіює шкоду додатковому об'єкту кримінально-правої охорони – суспільним відносинам, що забезпечують особі можливість виконувати службовий або громадський обов'язок.

2. Вказівка на зв'язок із виконанням особою службового або громадського обов'язку означає, що за такими нормами потрібно кваліфікувати посягання на особу або її близького родича, вчинене у зв'язку з тим, що: ця особа виконала службовий або громадський обов'язок; ця особа виконує службовий або громадський обов'язок; ця особа вчинює дії спрямовані на виконання службового або громадського обов'язку; ця особа повинна виконати службовий або громадський обов'язок в майбутньому.

3. Із суб'єктивної сторони сутність такого зв'язку утворюють специфічні внутрішні процеси, які відбуваються у психіці особи, яка вчинює посягання на особу або її близького родича у зв'язку з виконанням цієї особою службового або громадського обов'язку. Специфіка вини щодо цього посягання полягає в тому, що особа: усвідомлює, що вона посягає на особу, яка виконує службовий або громадський обов'язок, чи її близького родича; передбачає, що її діяння призведе або може спричинити небезпеку для однієї із зазначених осіб; бажає настання таких наслідків або свідомо допускає їх настання. Зв'язок передусім полягає у тому, що винна особа повинна пов'язувати вчинення посягання з діяльністю особи чи її близького родича по виконанню службового або громадського обов'язку.

4. Мотиви та мета не передбачені в диспозиції аналізованих норм КК України. Проте це не означає, що зазначені ознаки, які утворюють зміст суб'єктивної сторони є факультативними для юридичної конструкції розглядуваного різновиду посягань. Проте обов'язковість або факультативність ознаки складу злочину не завжди пов'язується з описанням її у диспозиції статті кримінального закону. У законодавчій моделі розглядуваного різновиду посягань вказується не на певні мотиви та мету, а на зв'язок між посяганням і виконанням потерпілою особою чи її близьким родичем службового або громадського обов'язку.

5. Аналіз матеріалів судової практики показує, що одним із найбільш розповсюджених мотивів посягань на особу чи її близького родича у зв'язку з виконанням цією особою службового або громадського обов'язку є помста та бажання припинити виконання службового або громадського обов'язку потерпілою особою або її близьким родичем.

6. Кримінальне законодавство України містить одразу декілька кримінально-правових норм, які передбачають відповідальність за посягання на особу чи її близького родича у зв'язку з виконанням цією особою службового або громадського обов'язку, в зв'язку із чим пропонуємо провести уніфікацію зазначених норм шляхом внесення змін до КК України. Зокрема, закріпити в нормах КК України, які встановлюють відповідальність за посягання на життя (ст.ст. 115, 129 КК), здоров'я (ст.ст. 121, 122, 125 КК), власність (ст. 194 КК) кваліфіковані склади, які б передбачали відповідальність за посягання на інтереси особи чи її близького родича у зв'язку з виконанням цією особою службового або громадського обов'язку, а всі інші норми виключити.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Наумов А. В. Мотивы убийств. Учебное пособие. / Под ред. доц. Огурцова Н. А. – Волгоград, 1969. – 135 с.
2. Трайнин А. Н. Общее учение о составе преступления / А. Н. Трайнин. – М. : Госюриздат, 1957. – 363 с
3. Кудрявцев В. Н. Общая теория квалификации преступлений / В. Н. Кудрявцев – 2-е изд., перераб. и дополн. – М. : Юристь, 1999. – 304 с.
4. Кримінальне право України. Загальна частина: Підруч. для студентів юрид. вузів і фак. / Г. В. Андрусів, П. П. Андрушко, В. В. Бенківський та ін.; За ред. проф. П. С. Матишевського та ін. – К. : Юрінком Інтер, 1997. – 512 с.
5. Сташис В. В. Особа – під охороною кримінального закону / В. В. Сташис, М. І. Бажанов. – Х. : Право, 1996. – 224 с.

CONCEPT OF CONNECTION BETWEEN ASSAULT ON THE PERSON AND THE PERFORMANCE BY THAT PERSON OR HIS CLOSE RELATIVES OF SERVICE OR PUBLIC OBLIGATION

M. KOMARNYTSKYI

Statement of the problem and its relevance. The relevance of the researched question due to the fact that it was the fulfillment of a person through his official or public duty, and endowed in this regard, certain powers leads to a special criminal-legal protection of this category of persons and their close relatives as potential victims of crimes committed in connection with the performance by a person of his official or public duty.

Analysis of recent researches and publications. The question of crimes committed in connection with the performance by a person of his official or public duty and establish a link between the assault on the victims of these crimes separately in the legal literature has not been investigated. In the context of treating them as a separate component in characterizing the connection between the affront to victims of various crimes, particularly, against the life and health of a person, against the authority of state power, bodies of local government or associations of citizens, against justice in connection with performing the persons official or public duty carried out in the works of M. Bazhanov, V. Borisov, S. Borodin, A. Donchenko, N. Zagorodnikov, A. Mandro, I. Mishchuk, V. Navrotsky, A. Naumov, Osadchy, V. Stasia, S.

Shapchenko, S. Yatsenko and other scientists. However, despite the large number of scientific developments, the problem of establishing a connection between the infringement of the personality and the execution by such person or its close relative, official or public duty, remain unexplored, and in the legal literature, these issues are covered insufficiently.

The purpose of this article is to establish the features of the relationship between encroachment on the person and the execution by such person or its close relative, official or public duty.

Presentation of the basic material. The use of the legislative model of crimes committed in connection with the performance by a person of his official or public duty, the term “communication” indicate certain features of the objective and the subjective side of these offences.

Infringement of the person or her close relatives in connection with performance of official or public duty, may act as the qualifying sign of the crime (paragraph 8 of part 2 of article 115 of the criminal code) or is a symptom of the basic structure of a number of criminal encroachments (articles 342-345, 347, 348, 350, 352 of the criminal code). Actually of assault in connection with the performance of official or public duty and it is spoken in a number of articles of the Special part of the criminal code where the relevant terms are not used directly, but establishes liability for offences against state or public figures in connection with their state or public activities (articles 112, 345-1, 346, 377, 398 of the criminal code).

In any case, in these rules is indicated in connection with the performance of official or public duty. The use of such language means that these rules need to qualify the infringement of the person or its close relative, committed in connection with the fact that: 1) this person performed a service or social duty; 2) the person performs service or public duty; 3) the person commits the actions aimed at performance of official or public duty; 4) the person must perform office or public debt in the future. Therefore, for the qualification of such crimes, as a rule, it does not matter the time it was committed. They can be committed during the execution of the injured person or his close relative of the official or public duty, and some time after performing the corresponding duties. In some cases the offence could be committed to performance of the specific service or public duty.

On the subjective side of the nature of such a link comprises a specific internal processes that occur in the psyche of a person entering an encroachment on the person or her close relatives in connection with the performance of that persons official or public duty. Content specificity of mental attitude (of guilt) with respect to this assault is that the person: is aware that she is encroaching on the person performing official or public duty, or his close relative; he foresees that his act will or may result in danger to one of the specified persons; wants to the occurrence of such consequences, or consciously allow their occurrence. At the same time to qualify for those standards is not sufficient to establish the signs of intellectual and volitional moments of guilt. Link right lies in the fact that the guilty person must relate to the Commission of assault with the activities of the person or his close relative in the performance of official or public duty. In other words, such activities should be the inner determinant of the Commission of the assault. This implies that a required mental element of these crimes must be certain elements of motivation – in particular, the appropriate motive and purpose.

Certain peculiarities of qualification of crimes committed in connection with the performance by a person of his official or public duty, in cases when the offender, chinyoti attacks, mistakenly believes that a person or a close relative has been engaged in performance of official or public duty, and for that reason associates of the Commission of the assault.

Regarding criminal-legal assessment of such cases A. Naumov noted at the time that if this aggravating circumstance of attacks on persons in connection with the fulfilment of service or public duty belonged to the object, when the qualifications of such cases in connection with legal nervins objects would need to apply the rule of factual errors (error object) and classify them as attempted assault in connection with the performance of victims official or public duty. But, he continued, the question is not only whether performed or not your victim official or public duty in fact, but in the nature of the motive of criminal behavior. Therefore, in his opinion, the error in the object of encroachment cannot change the qualification of these crimes [1, p. 69].

Meanwhile, the essence of the social danger of such crimes is seen in the fact that its Commission will cause harm additional object criminally-right protection public relations, which provide a person to perform official or public duty. In our opinion, this position is the correct one.

Thus, in our opinion, it does not significantly reduce the role of motives and goals for the qualification of such crimes. On the contrary, it emphasizes their crucial. After all, if the offender willfully encroaches on the person or her close relatives in connection with the performance of that persons official or public duty, although in fact it is irrelevant to the execution of such duty, in spite of this, the act must be qualified with reference to the corresponding provision of the Special part of criminal code of Ukraine and article 15 of the criminal code (financial crime), or simply by one such provision of the criminal code (formal offence).

The motive and purpose not contemplated in the dispositions of these norms of the criminal code of Ukraine. This raises the question of their installation mandatory for qualification of such crimes. So, directly in the disposition indicated on the appropriate motive and purpose attacks on the person or her close relatives in connection with the performance of that persons official or public duty. However, this does not mean that these elements and signs that constitute the content of mental elements are optional for the legal structure of this type of abuse. In the science of criminal law has long been axiomatic that the obligatoriness or the optionality of a feature of a crime is not always linked to the description of her in the disposition of article of the criminal law. According to many scientists, in General none of the provisions of this article of the Special part of the criminal law does not contain a description of all corresponding signs of structure of a crime. So, A. N. Train argues that the articles of the Special part, as a rule, not indicated on the object of the crime [2, pp. 260-261]. V. M. Kudryavtsev notes that the provisions of article usually describes only the characteristics of the objective side of the crime, and even then not in full [3, C. 66]. According to S. D. Sipchenko, it usually provides the elements and features of a legal crime, which attach to this crime or its varieties the quality of the specifics [4, p. 106]. Other signs of a crime, according to these and many other scientists, exist objectively, irrespective of the description in the disposition of the article.

In the legislative models of this type of abuse not specified to certain motives and purpose, and the link between the infringement and the implementation of the injured person or his close relative of the official or public duty. Besides, in our opinion, there is no need in pointing out the respective motives and goals of these crimes directly in the disposition of sex. We believe that any explanation or any purpose, which are determined by the lawful activities of the injured person or his close relative in the performance of official or public duty, can be signs of these crimes.

In the legal literature it is noted that internal determinants of the considered varieties of abuse can be the most different motives. In Particular, V. V. Stashys believes that there may be cases where encroachment on the person are committed in connection with his official or public activities, which does not affect either the interests of the perpetrator or his family interests (for example, a person manages feelings of envy) [5, p. 29]. A. Naumov highlights the dissatisfaction of such activities or the desire to stop as the motives of such crimes [1, p. 75].

The analysis of the material practice of courts of Ukraine shows that one of the most common motives of attacks on persons or her close relatives in connection with the performance of that persons official or public duty is revenge. In the conventional understanding of revenge as an act of conduct constitutes harm to the person in response to the damage caused to her in the past. As can be seen, the basis of this determination of motive of revenge lies in the objective criterion – whether caused by the guilty person sorry evil from the point of view of morality and law. It appears that this understanding of revenge unreasonably narrows the content of this motive as internal determinants of committing assault or any other crime. If the perpetrator believes that objectively lawful action of the injured person affects its interests and perceives this action as an insult and evil, the basis of his actions, aimed at inflicting harm to the victim, also can be seen as a moment of revenge.

Not any intentional infringement of the revenge of the person or his close relative is performing official or public duty, subject to the qualifications with the above mentioned norms of the criminal code. The question of the delimitation of the assault, committed out of revenge, from the attacks perpetrated in revenge for the execution of the injured person or his close relative of the official or public duty, most often occurs in the cases when between the victim and the guilty have personal relationships long before the Commission of the crime. In such cases it is necessary to determine if this was the revenge the result of a personal relationship between the victim and the guilty to the victim caused harm of revenge in connection with the performance of official or public duty.

Analysis of judicial practice shows that, in addition to revenge, yet one of the most common motives for the attacks on the person or her close relatives in connection with the performance of that persons official or public duty recognizes the desire to stop performance of official or public duty by the injured person or his close relative. This causes problems when distinguishing between the act of assault committed with the purpose to hide other crime or to facilitate its Commission.

Feature assault committed with the purpose of concealing another crime or facilitating its Commission, is that the victim could be any person who, in the opinion of the perpetrator, knows about the crime, or who is able in any manner to interfere with to commit a crime. From this it follows that an infringement with the purpose of concealing another crime or facilitating its Commission are always made out of fear of guilty, that the injured person will perform service or public debt, which is at least in creating conditions for the prevention, suppression or detection of crime. However, this does not mean that the assault, committed for the purpose of concealing another crime or facilitating its perpetration, there is always the connection with the implementation of the injured persons official or public duty. So, there is no connection between the infringement and the performance of official or public duties in cases where there is no real implementation of the injured person or his close relative of the official or public duty, and the perpetration by these individuals actions aimed at fulfillment of such obligations in the future.

The above gives grounds to draw the following **conclusions**:

1. The performance by a person of his official or public duty, and endowed in this regard, certain powers leads to a special criminal-legal protection of this category of persons and their close relatives. The essence of the social danger of such crimes is seen in the fact that its Commission will cause harm additional object criminally-right protection public relations, which provide a person to perform official or public duty.

2. Note the relationship with the persons official or public duty means that such norms should be qualified infringement of the person or its close relative, committed in connection with the fact that: that person has performed service or public duty; this person performs a service or social duty; it is the person performing the actions directed on performance of official or public duty; the person must perform office or public debt in the future.

3. On the subjective side of the nature of such a link comprises a specific internal processes that occur in the psyche of a person entering an encroachment on the person or her close relatives in connection with the performance of that persons official or public duty. The specificity of guilt regarding this assault is that the person: is aware that she is encroaching on the person performing official or public duty, or his close relative; he foresees that his act will or may result in danger to one of the said persons; wish to attack these consequences, or deliberately allow their occurrence. Connection, first of all, is that the offender must relate to the Commission of assault with the activities of the person or his close relative in the performance of official or public duty.

4. The motive and purpose not provided for in the disposition of the analyzed norms of the criminal code of Ukraine. However, this does not mean that these characteristics that form the content of the subjective side are optional for the legal structure of this type of abuse. However, the obligatoriness or the optionality of a feature of a crime is not always linked to the description of her in the disposition of article of the criminal law. In the legislative models of this type of abuse not specified to certain motives and purpose, and the link between the infringement and the implementation of the injured person or his close relative of the official or public duty.

5. Analysis of court practice shows that one of the most common motives of attacks on persons or her close relatives in connection with the performance of that persons official or public duty is revenge and the desire to stop performance of official or public duty by the injured person or his close relative.

6. Ukrainian criminal law contains several criminal-legal norms providing responsibility for encroachments on the person or her close relatives in connection with the performance of that persons official or public duty, and therefore proposed to unify these standards through amendments to the criminal code of Ukraine. In particular, to consolidate the regulations of the criminal code of Ukraine, which establish liability for the infringement of life (articles 115 and 129 of the criminal code), health (articles 121, 122, 125 of the criminal code), property (art. 194 of the criminal code) qualified formulations that would provide for responsibility for infringement of the

interests of the individual or her close relatives in connection with the performance of that persons official or public duty, and all other rules, should be deleted.

REFERENCES:

1. Naumov A. V. Мотивы убийств. Учебное пособие. / Под ред. docz. Ogurczova N. A. – Volgograd, 1969. – 135 s.
2. Trajnyn A. N. Obshhee uchenye o sostave prestuplenyya / A. N. Trajnyn. – M. : Gosyuryzdat, 1957. – 363 s
3. Kudryavcev V. N. Obshhaya teoriya kvalyfykacyy prestuplenyj / V. N. Kudryavcev – 2-e yzd., pererab. y dopoln. – M. : Yuryst, 1999. – 304 s.
4. Kryminalne pravo Ukrayiny. Zagalna chastyna: Pidruch. dlya studentiv yuryd. vuziv i fak. / G. V. Andrusiv, P. P. Andrushko, V. V. Benkivskyj ta in.; Za red. prof. P. S. Matyshevskogo ta in. – K. : Yurinkom Inter, 1997. – 512 s.
5. Stashys V. V. Osoba – pid oxoronoyu kryminalnogo zakonu / V. V. Stashys, M. I. Bazhanov. – X. : Pravo, 1996. – 224 s.